

Sentència 17-2021 del TSJA. Impost General Indirecte. Impost sobre Societats. Disposició Transitòria Segona de la Llei 95/2010.

Extracte facilitat per Strategos

Resum: La societat agent porta a terme la gestió i explotació dels immobles propietat dels socis de la societat. Els contractes d'arrendament es conclouen a nom de la societat agent, qui també va presentar la declaració de l'inici de l'activitat al Departament de Tributs i Fronteres. Les rendes i despeses procedents dels arrendaments es canalitzen a través dels comptes bancaris de la societat. Els impostos corresponents han estat satisfets pels socis propietaris dels immobles, i no per la societat agent. El Departament de Tributs i Fronteres aixeca una acta en la que regularitza l'impost sobre societats i l'impost general indirecte dels exercicis 2013 a 2015 de la Societat. El Tribunal confirma les liquidacions regularitzades i conclou que l'activitat econòmica es porta a terme per la societat agent en nom propi, -encara que en benefici de tercers-, i en conseqüència ha de repercutir l'impost general indirecte, i declarar les rendes obtingudes a l'impost sobre societats, independentment que els socis ja hagin tributat per les mateixes, aspecte que en el seu cas haurà de regularitzar-se mitjançant una sol·licitud de devolució d'ingressos indeguts. Finalment el Tribunal confirma que no procedeix deduir les amortitzacions ja que no ha estat acreditada fefaentment la data d'adquisició o posada en funcionament dels immobles, i es remet a la sentència 98-2019, de 24 d'octubre.

Resolució: Confirma la sentència recorreguda (Tribunal de Batlles 21 de maig de 2020) i desestima el recurs d'apel·lació presentat per la part recurrent.

Aquesta valoració no ofereix consells específics per a situacions determinades i concretes. Demaneu assessorament jurídic abans d'entaular accions concretes, en vista de les circumstàncies de cada assumpte.

C. Prat de la Creu, 59-65
Escala A, 2a planta
AD500 Andorra la Vella
+376 805 705
strategos@strategos.ad

Tribunal Superior de Justícia
Sala Administrativa
TSJA.- 0000031/2020
ORIGEN.- 1000004/2018 - 00
NIG: 5300545320180000006

SENTÈNCIA 17-2021

PARTS:

Apel·lant: A SL

Representant: Sr. CPS
Advocat: Sr. GAE

Apel·lat: GOVERN

Representant: Sra. IMDOM
Advocat: Sra. MBV

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President:	M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA
Magistrats:	M. I. Sr. Bernard PLAGNET M. I. Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, 19 de febrer de 2021.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **1000004/2018**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La representació de l'entitat A SL va interposar demanda contra el Govern, en què impugnava la resolució de data 11 de desembre de 2017 de la Comissió Tècnica Tributària, desestimatòria del recurs formulat contra la resolució d'11 de setembre de 2017 del Director adjunt d'Inspecció Tributària, que havia confirmat les liquidacions núm. 2017/157352, 2017/157355, 2017/157358, 2017/157364, 2017/157367 i 2017/157372, per les quals es regularitzaven l'impost de societats i l'impost general indirecte dels exercicis 2013, 2014 i 2015, amb aplicació dels interessos moratoris corresponents.

La sentència de 21 de maig de 2020 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda i ha declarat que les resolucions impugnades són ajustades a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

2.- La societat agent ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència de la Batllia, el qual es fonamenta, en síntesi, en les següents al·legacions:

- a) No es discuteix que l'arrendament dels immobles de què es tracta estigui subjecte a l'impost general indirecte (IGI), sinó que l'obligada tributària sigui la recurrent, quan els propietaris dels immobles són les persones físiques que, al mateix temps, són socis de l'apel·lant. La societat no efectua l'activitat d'arrendament d'aquells immobles ni, de fet, cap altre, ja que es tracta d'una societat inactiva.
- b) El fet que l'import de la renda s'ingressi en un compte de la societat no s'oposa a l'anterior conclusió, ja que aquestes quantitats reverteixen en les persones físiques propietàries dels immobles i es tracta d'un procediment per fer més simple la gestió.
- c) De fet, els socis ja han satisfet els impostos que els corresponien, per la qual cosa s'ha produït un supòsit de doble imposició.
- d) Subsidiàriament, les liquidacions haurien d'haver tingut en compte en el càlcul de la base de tributació les dotacions que correspon a l'amortització dels actius que generen la renda atribuïda a la societat.

3.- La representació del Govern s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat que es confirmi íntegrament la sentència apel·lada, ja que, segons al·lega:

- a) els propietaris van confiar a la societat la gestió i explotació dels immobles, la qual té activitat, ja que signa contractes, percep les rendes i realitza pagaments per satisfer les despeses. De fet, la seva finalitat és l'administració del patrimoni familiar.
- b) El fet que els socis hagin presentat les declaracions tributàries per l'activitat d'arrendament és irrellevant en relació amb aquest procés, en què s'examina la subjecció de la societat a l'impost de societats i a l'IGI. Si els socis perceben rendes a títol individual, també estan subjectes a tributació.
- c) Sobre la pretensió subsidiària, no procedeix deduir les amortitzacions, ja que no ha estat acreditada fefaentment la data d'adquisició o posada en funcionament dels elements patrimonials.

LesLleis.com

4.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'Administració va girar a la societat recurrent sis liquidacions per les quals es regularitzaven l'impost de societats i l'IGI, corresponents als exercicis 2013, 2014 i 2015. En la resolució impugnada de la Direcció adjunta d'Inspecció Tributària, així com en l'acord de la Comissió Tècnica Tributària que va confirmar l'anterior, es considera que l'agent duia a terme l'activitat d'arrendament d'immobles, i que el seu compte bancari registrava els ingressos i despeses corresponents a aquesta activitat, sense que aquests moviments tinguessin reflex en els comptes de la societat.

La recurrent discuteix aquestes conclusions i defensa que la societat roman inactiva; que els propietaris dels immobles arrendats són les persones físiques que, al mateix temps, són els socis de l'entitat; que aquestes persones són les que realitzen pel seu compte l'activitat d'arrendament dels immobles; i que el cobrament dels lloguers i el pagament de les despeses es canalitza a través dels comptes de la societat com a mecanisme purament bancari i de mitjà de pagament, sense que això permeti atribuir a l'entitat la condició d'obligat tributari.

Tercer.- Una adequada resolució del procés exigeix partir de les circumstàncies concretes que es donen en aquest cas, i que es poden enunciar com segueix:

- a) L'entitat recurrent va ser constituïda l'any 1994 i el seu objecte social consisteix en la *"administració, direcció, gestió del patrimoni familiar, finques, immobles i compra i venda"*.
- b) L'any 2004, els propietaris dels immobles de què es tracta van encarregar la seva gestió i explotació a la societat, de la qual ells mateixos són els socis titulars de les participacions (foli 355).
- c) L'any 2006, la societat va sol·licitar el número de registre tributari (NRT) i va presentar davant del Departament de Tributs una declaració d'inici d'activitat, segons manifesta l'Administració i no ha negat l'agent. Aquesta activitat no havia sigut donada de baixa en la data dels fets que s'examinen.
- d) Els contractes d'arrendament no és conclouen a nom dels propietaris dels immobles, individualment considerats, sinó que hi consta com arrendador "A" i, en algun cas, el domicili de la societat.
- e) Les rendes procedents dels arrendaments i les despeses que produeixen els immobles es canalitzen a través dels comptes bancaris de la societat.

Quart.- L'article 4 de la Llei 11/2012, de 21 de juny, de l'impost general indirecte, disposa que:

"Estan subjectes a l'impost els lliuraments de béns i les prestacions de serveis realitzats en el territori andorrà per empresaris o professionals a títol onerós, amb caràcter habitual o ocasional, en el desenvolupament de la seva activitat econòmica, amb independència de la finalitat o dels resultats perseguits en l'activitat econòmica o en cada operació en particular".

Per la seva part, l'article 5.1 de la mateixa Llei estableix que *"l'activitat d'arrendament de béns té la consideració d'activitat econòmica"*.

Les circumstàncies de fet que abans s'han enumerat posen de relleu que la societat recurrent realitza una prestació de serveis en el marc de l'activitat econòmica que defineix el seu objecte social, ja que els propietaris dels immobles, que són també els socis de l'entitat, li han encomanat la gestió i explotació dels mateixos i, en conseqüència, és la societat qui assumeix les comeses corresponents, que inclouen l'arrendament dels béns, la percepció de les rendes i el pagament de les despeses.

A diferència del que sosté la recurrent, l'Administració no ha tingut en compte només el fet de que es realitzin els ingressos i pagaments en els comptes de la societat, sinó també que la gestió del patrimoni familiar s'inclou en l'objecte social, que es va declarar l'inici de l'activitat davant del Departament de Tributs, i, de manera especial, que els propietaris dels immobles van encarregar a la societat la gestió i explotació dels mateixos.

La situació de la recurrent no es pot equiparar a l'activitat d'una agència immobiliària, ja que, en el present cas, l'activitat econòmica la duu a terme la societat en nom propi, encara que en benefici de tercers.

En conseqüència, la recurrent es troba compresa en l'àmbit d'aplicació de l'article 4 de la Llei del IGI, el que comporta igualment que les rendes estiguin subjectes a l'impost de societats. Els propietaris van optar per gestionar i explotar els immobles per mitjà d'una societat familiar, i aquesta decisió comporta les conseqüències conseqüents en l'ordre tributari.

Cinquè.- Des d'un altre punt de vista, l'apel·lant argumenta que els propietaris dels immobles han vingut satisfent els impostos corresponents com si els obligats tributaris fossin les persones físiques. Ara bé, com al·lega l'Administració, l'objecte d'aquest procés no versa sobre l'examen de la situació jurídica dels propietaris, sinó de la societat recurrent. En qualsevol cas, s'haurà de recórrer, si procedeix, al procediment de devolució d'ingressos indeguts.

LesLleis.com

Sisè.- Sobre la pretensió subsidiària, relativa a l'amortització dels actius, s'ha de recordar que aquesta Sala ja va examinar un supòsit de naturalesa similar, en què es plantejava igualment la interpretació i aplicació de la disposició transitòria 2ª de la Llei de l'impost sobre societats, el qual va ser resolt per la sentència núm. 98-2019, de 24 d'octubre. En conseqüència, procedeix reproduir aquí els mateixos fonaments d'aquesta sentència, que van examinar una problemàtica equiparable a l'actual. Com es va dir en aquella resolució:

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.